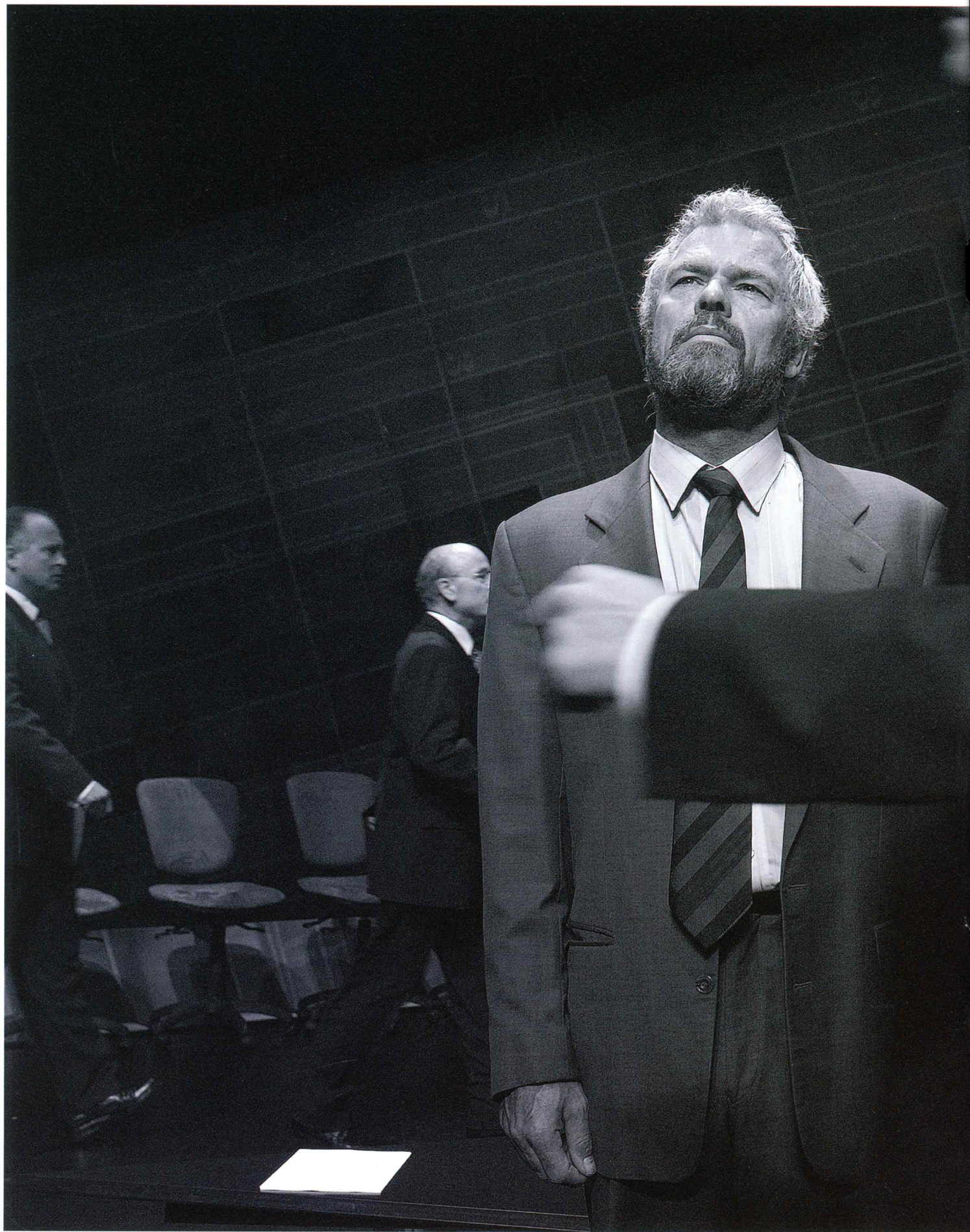

STUFF HAPPENS

Aarhus Teater
Scala
Danmarkspremiere
23.09.05

HVOR DER HANDLES...

Det forudbestemte er dét,
der tilsyneladende vil møde dig
fuldkommen tilfældigt.

Virkeligheden er dét
der vil forekomme dig
virkelig absurd.

Hvis ikke du er helt sikker på,
at du drømmer,
så er det helt sikkert en drøm.

Hvis ikke du råber:
"det må være en fejl!",
så tager du fejl.

(W. H. Auden)

↑02↓03

KEJSERENS NYE KLÆDER? Dramatikeren David Hares stykke *Stuff Happens* eller *Hvor der handles...* er spændende som en krimi – ja, ligefrem underholdende – i hvert fald rent dramatisk set – og så skræmmende og forfærdende faktisk, og så fuldstændig afslørende, i forhold til hvor let det er for politikere at manipulere. Man undgår ikke at blive konfronteret med spørgsmålet om, hvorvidt moral kun eksisterer for et stort antal politikere, når den tjener det formål at manøvrere vælgerne. Og dermed kommer forestillingen til at handle om os "ganske almindelige mennesker" og graden af vores evne til at gennemskue det politiske spil. Indimellem sker det jo, at der genvælges politikere, som, man ved, bevidst har jongleret med sandheden i den forudgående regeringsperiode. De færreste ville vel – i rollen som forbrugere – vende tilbage til en butik, hvor man efter al sandsynlighed bliver taget ved næsen... Så vidt vides genindbød Kejseren i eventyret om De Nye Klæder ikke de to Skræddere! Og apropos dette berømte eventyr: vi befinder os jo i et H. C. Andersen-år, så hvorfor skulle ikke også undertegnede drive lidt rovdrift på digteren og bruge *Kejserens Nye Klæder* som et billede på hierarkiet i *Stuff Happens/Hvor der handles...!*?

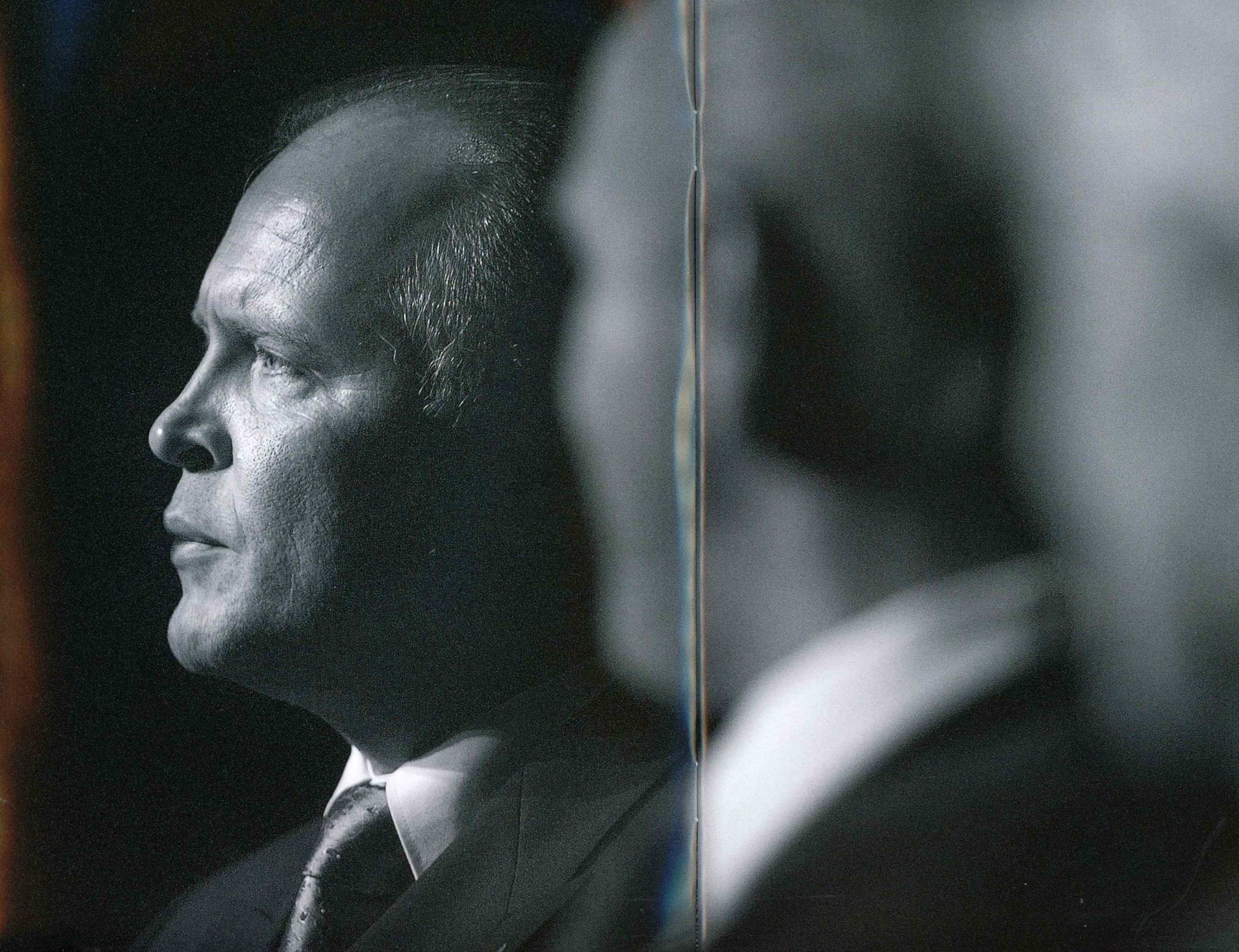
I hovedrollerne som de to Skræddere møder man den amerikanske præsident og den britiske premierminister, som frejdigt udbasunerede, at de var i stand til at bevise, at Irak besad masseødelæggelsesvåben. Kejseren og alle hans ministre spilles af de følgagtige – eller såkaldte "villige" – landes regeringschefer (som nummer 4 fra højre skimtes den danske statsminister). Disse var forskrækkeligt bange for, at de ikke ville kunne se masseødelæggelsesvåbnene – thi så var de, ifølge skrædderne "ganske uegnede til deres embeder eller ligefrem dumme!" Mange landes tavse flertal kan opleves i rollen som Folket, der af mangel på indsigt undlod at tage stilling og reagere. Og endelig spilles Det Lille Barn af mennesker som dette skuespils forfatter, David Hare.

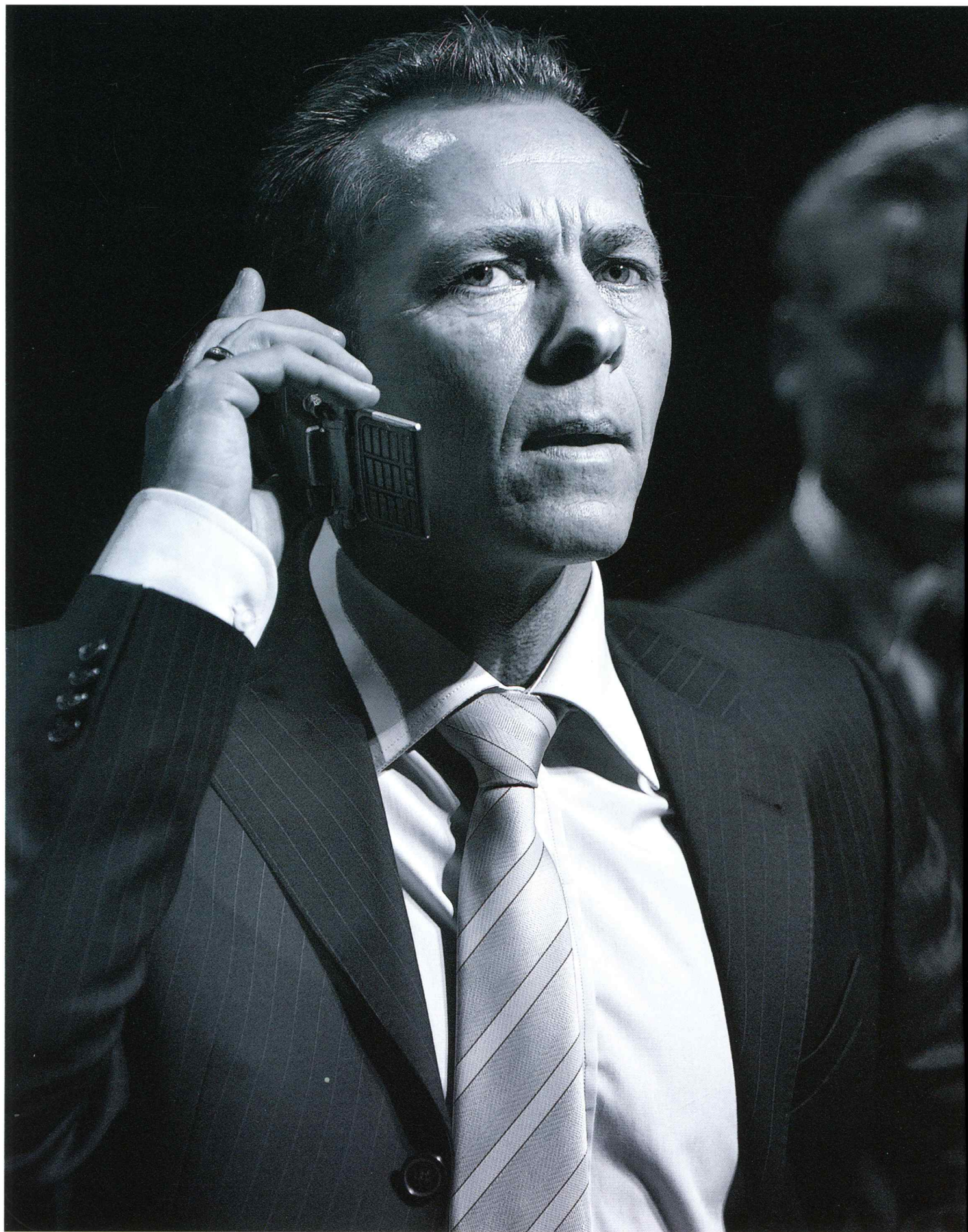
- Kun fremtiden vil vise, om Barnet kan få hele Folket til at råbe: "Det havde jo ikke noget på sig!"

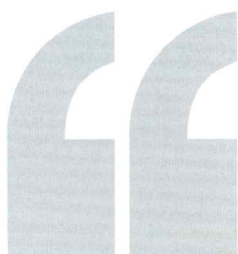
PS: DANMARKS ROLLE Selvom Danmark deltog i Irak-krigen og stadig er en del af besættelsen, nævnes landet ikke i skuespillet. Til gengæld er Storbritanniens dilemma op til krigen meget udførligt beskrevet, og dækker i al væsentlighed Danmarks.

Isenesætter Lennart Hansen

FORFATTERENS NOTE *Stuff Happens* eller *Hvor der handles...* er et historisk stykke, der fokuserer på vores tid. Begivenhederne er virkelige og bekræftede af flere kilder, private såvel som offentlige. Dét, der skete, skete. Intet i beretningen er så vidt vides usandt. Scener, hvor personer henvender sig direkte til publikum, er citeret ordret. Når dørene lukker sig bag denne verdens ledere og deres følger, har jeg brugt min fantasi. Det er et skuespil - ikke en dokumentarisk fremstilling - og båret, håber jeg, lige så meget af dets tema som af dets personer og historie. (David Hare)

Vi har allesammen hørt udtrykket "forebyggende krig", lige siden Hitler dukkede op. Som jeg ser det her og nu, så tror jeg overhovedet ikke, at der findes den slags. Og helt ærligt – jeg ville ikke engang lytte seriøst til en eller anden, der kom og talte om sådan noget.

Dwight Eisenhower

HVOR DER HANDLES...

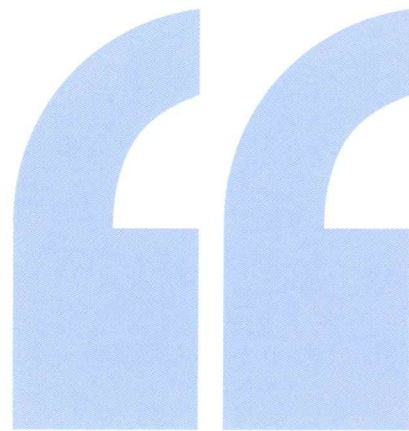
Stuff Happens er et stykke aktuelt politisk teater, som rejser spørgsmålet om det betimelige i at eksportere frihed og demokrati med våbenmagt.

Af Frank Esmann

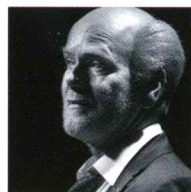
Da Danmark blev trukket med ind i kampen for at afvæbne og styrte Saddam Hussein og give irakerne friheden, var meningerne om spørgsmålet allerede delte. Da bomberne begyndte at falde, havde millioner verden over været på gaderne i protest, og på Christiansborg i København var statsministeren blevet overhældt med rød maling. I dag er Danmark villig allieret i en freds- og demokratiskabende operation, som indtil videre har kostet omkring 100.000 civile irakere livet, ført til alvorlige terrorangreb i Indonesien, Spanien og Storbritannien og øget risikoen for terrorangreb mod civile mål i Danmark. Problemet er tydeligvis, at mens amerikanerne så afvæbningen af Saddam og hans regime som løsningen, så irakerne og store dele af den arabiske og muslimske verden anderledes på det.

DEN FEJLSLAGNE KRIG

Uddrag fra Kronikken
i Politiken
mandag 5. september 2005.
Af Peter Gundelach,
afdelingschef i forsvaret.

Colin Powell

George W. Bush

HVOR DER HANDLES...

De voldsomme tab og truslerne om nye terrorangreb mod den vestlige verden har ført til en byge af kritik i både USA og Danmark og voksende krav om tilbage-trækning. Men vestens krigsmodstandere er en blandet flok, og mange af dem står over for mindst lige så ubehagelige spørgsmål som tilhængerne. For hvis krigen i Irak var forkert, hvorfor var den amerikansk-ledede krig mod Serbien i 1999 så rigtig? Den var jo heller ikke 100 procent sanktioneret af FN's sikkerhedsråd. Også her var der tale om et uautoriseret, forebyggende angreb mod en suveræn stat, som kostede mange civile tab og førte til megen vrede mod dem, der gennemførte den.

Svaret er, at den forebyggende krig mod Serbien havde til formål at hindre, at Kosovo-albanerne blev massakreret. Tilhængerne af sådanne humanitære interventioner har her det problem, at Saddam Husseins sunni-dominerede regime beviseligt udgjorde en trussel mod både shiaer og kurdere. Derfor er det lidt svært for dem principielt at gå imod sådanne operationer eller beklage, at Saddam blev styrtet. De som uden videre erklærer sig som modstandere af ensidig brug af rå militærmagt bør huske, at de for ti år siden ville have jublet, hvis verdenssamfundet eller bare USA havde taget sig sammen til at gribe ind i Rwanda, da hutuerne begyndte den systematiske udryddelse af tutsierne. Helt så let er det altså ikke, og erfaringen viser, at selv om vi godt kender risikoen ved selv den bedst-begrundede indblanding i andre folkeslags anliggender har vi en tendens til at

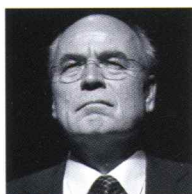
lade den erfaring gå i glemmebogen, når vi med blødende hjerter appellerer til vore regeringer om at gribe ind.

SET under den synsvinkel er *Stuff Happens* et fascinerende stykke fiktion bygget på facts. "Begivenhederne er virkelige ... intet i beretningen er bevidst usandt. Scener, hvor personer henvender sig direkte til publikum, er citeret ordret," skriver forfatteren David Hare i et notat om stykket. Enhver, der har fulgt debatten om USA's reaktion på terrorangrebet den 11. september 2001, nationens enegang i udenrigspolitikken og de vildledende påstande om Saddam Husseins masse-ødelæggelsesvåben, kan konstatere rigtigheden af dette udsagn. Når denne verdens ledere samles til lukkede møder eller ses i telefonsamtaler tværs over Atlanten er samtalerne til gengæld udsprunget af Hares fantasi, men aldrig uden at have det skær af virkelighed over sig, som en grundig research kan give den slags tekster. Teknikken er efter min mening så brillant udnyttet, at det kan forføre tilskueren til at tro, at der er tale om dokumentarisme. Det er en fejltagelse, som David Hare vil være den første til at påpege. I *Stuff Happens* er der, eksempelvis, kostelige eksempler på konversationer mellem den amerikanske præsident George Bush og den britiske premierminister Tony Blair, hvor ordene givet ikke er faldet som angivet, men hvor dramatiseringen kombineret med en demonstreret og dyb viden om disse

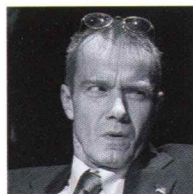
Det er underligt, som tingene kan vendes på hovedet. Der er dem, der mener, at hvis Danmark forlader Irak, så er det at bøje sig for terroristerne. Men terroristerne hævder, at de slås, fordi vi er der sammen med de amerikanske og engelske styrker. Koalitionens hævder, at vi gik i krig mod Irak for at fjerne Saddam Hussein, fordi han havde masseødelæggelsesvåben og støttede terrorister. Begge argumenter er, for at bruge et pænt udtryk, udokumenterede, og man kan så logisk hævde, at de danske styrker burde forlade Irak, da krigen er startet på hele to løgne. Et større problem er imidlertid, at de samme argumenter faktisk passer på i hvert fald to andre lande (Iran og Pakistan, red.), som begge udgør en langt større trussel med masseødelæggelsesvåben og støtte til terrorister. Det groteske er, at "det er noget, vi ved", for nu at bruge statsministerens formulering fra dengang, man diskuterede, om Irak havde masseødelæggelsesvåben, og Forsvarets Efterretningstjeneste skrev, at "der foreligger ingen konkrete oplysninger om operative masseødelæggelsesvåben". Det ene land er i øvrigt en "ven af USA"

Condoleezza Rice

Donald Rumsfeld

Dick Cheney

menneskers holdninger, personlighed og de politiske kræfter, der huserer i miljøet, gør, at man som tilskuer sidder tilbage og tænker: "Ja, sådan kunne det være foregået." Det er skuespil. Det er fiktion. Men er det ikke netop fiktionens og kunstens opgave at finde sandheden dér, hvor dokumentarismen ikke slår til?

STYKKET spilles på en dyster baggrund. Det munder ud i et svar på det spørgsmål, jeg startede med at opstille som i dramatisk forstand er logisk, men som i virkelighedens verden ikke kan opfattes som et punktum, men som et komma. Diskussionerne om, hvorvidt vi skal blande os vil fortsætte og begivenhederne vil, som altid, have en tendens til at ændre holdninger og pege udviklingen i nye retninger. Svaret er derfor ikke et "ja" eller et "nej," men må afhænge af omstændighederne.

Hvad enten vi bryder os om det eller ej må vi i den aktuelle situation erkende, at ekstremt voldelige islamistiske kræfter er med til at forme konflikten i regionen. "Krigen mod terroren" var aldrig nogen særlig god betegnelse for den kamp vi alle, amerikanere, briter og danskere, står midt i, og det var absolut ingen god ide at bilde verden ind, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben eller stod bag angrebet mod Twin Towers og Pentagon.

Det er erkendt. Sket er sket. Ting går galt. Hvor der handles, der spildes. Tragedien, som ligger bag disse klicheer, ligger begravet i kisterne med de døde.

Langsomt men sikkert breder opfattelsen sig imidlertid, at det ikke er terroren men den terroristiske impuls, altså svaret på spørgsmålet "hvorfor," der er den egentlige fjende. På den måde bliver David Hares skuespil til et indlæg i debatten om, hvordan de moderne, demokratiske samfund opstiller en strategi, der har til formål at isolere og uskadeliggøre alle former for voldelig ekstremisme. Måske ville vi forstå terroren bedre, hvis vi så på den som en sygdom, der kan behandles gennem isolation, udslættelse af bestemte vira og bakterier og genoptræning. På den ene eller den anden måde finder krige altid en slutning. For de islamiske terrorister er der ingen slagmark, ingen grænser og ingen afslutning, bortset fra martyriet, men de er og bliver et meget lille mindretal, ganske som voldelige ekstremister af anden religiøs eller politisk observans er det. Vi ved alle, at det bedste forsvar mod dem og den sygdom de repræsenterer, er et frit, robust og sikkert samfund. Det kan vi i sidste ende kun selv skabe. Det samme gælder irakerne.

IRAK KRIGEN

BAGGRUND

1979

Saddam Hussein bliver præsident.

1980

September

Iran indleder krig mod Irak. Krigen varer 8 år og koster omkring 1 million døde.

1988

Marts

Saddam Hussein anvender sennepsgas i et angreb på kurderne i Halabja. Næsten 5000 mennesker mister livet.

August

Iran-Irak-krigen afsluttes officielt. Anslået har 500.000 – 1,5 millioner mennesker mistet livet under krigen.

1990

August

Irak invaderer Kuwait. Invasionen fordømmes af FN's Sikkerhedsråd.

November

FN tillader, at man gør brug af alle nødvendige midler for at få Irak ud af Kuwait.

1991

Januar

Koalitionen med USA i spidsen indleder bombninger af Irak (Operation Ørkenstorm).

Februar

Kuwait bliver efter en tre dage lang militæroperation befriet. Den militære indsats ophører inden koalitionen når Bagdad.

1992

Juni

FN's Særlige Kommission (UNSCOM) foretager sin første våbeninspektion i Irak.

Juni

Den Irakiske Nationalkongres dannes i Wien. Kongressen består af irakiske oppositionsgrupper.

1993

Januar

Som reaktion på Iraks manglende vilje til at samarbejde med FN's inspektører, affyrer amerikanske krigsskibe krydsermissiler mod et formodet nuklearressort syd for Bagdad.

Juni

Amerikanske tropper angriber det irakiske efterretningsvæsens hovedkvarter. Grunden er, at man har mistanke om, at Irak var involveret i et attentat på George Bush senior, som fandt sted i april i Kuwait.

1995

Marts

Den Irakiske Nationalkongres forsøger uden held at kuppe Saddam Hussein.

August

Saddam Husseins to svigersønner flygter til Jordan med beviser på, at Irak forsøger at udvikle masseødelæggelsesvåben.

1996

Februar

Saddam Husseins to svigersønner bliver dræbt, efter at de er lovet frit lejde, da de vender tilbage til Bagdad.

August

Irakiske tropper invaderer den nordlige del af Irak, hvor de indtager Erbil - hovedstaden i det selvstændige kurdiske område.

December

Olie-for-mad programmet indledes.

1998

Januar

40 Neokonservative skriver et brev til præsident Clinton, hvori de opfordrer til fjernelse af Saddam Hussein. Afsenderne er strateger og medlemmer af gruppen Project for a New American Century og tæller bl.a. Dick Cheney, Donald Rumsfeld, Paul Wolfowitz, Richard Armitage og Jeb Bush.

Oktober

Den irakiske befrielsesfront bemyndiger præsidenten til at bevillige op til 97 mill. dollars, til at finansiere og bevæbne irakiske oprørsgrupper. Irak undlader at samarbejde med våbeninspektørerne.

December

FN trækker sit mandskab hjem fra Irak. USA indleder et fire dages luftbombardement (Operation Ørkenræv) for at ødelægge irakiske våbenprogrammer.

Dominique de Villepin

Tony Blair

Hans Blix

2001

Januar

George W. Bush tages i ed som præsident

"Jeg er øverstkommanderende, så jeg behøver ikke forklare noget som helst. Jeg skal heller ikke forklare, hvorfor jeg siger et eller andet. Og det er det interessante ved at være præsident. Måske skal andre forklare mig, hvorfor de siger noget. Men jeg føler ikke, at jeg skylder dem nogen forklaring."

George W. Bush, da han indtager præsidentembedet.

Februar

På grund af Saddam Husseins overtrædelse af FN-aftaler angriber det amerikanske og britiske luftvåben irakisk luftrum nær Bagdad. Bush's første større udenrigs-politiske handling sender signaler om, at der nu er indledt en skarpere kurs overfor Irak.

September

Terrorister slår til i USA. Omkring 3000 mennesker mister livet.

Præsident Bush underskriver ordren til at gå til angreb mod Afganistan.

"Alle lande, i hele verden, må træffe et valg. Enten er I med os eller også er I med terroristerne."

George W. Bush i en tale til Kongressen

Oktober

USA og Storbritannien indleder luft- og raketangreb mod 31 Taliban og Al-Qaeda mål i Afghanistan.

"Kampagnen går fint; kunne ikke gå bedre. Efter 2 dage kan vi nu bombe stort set døgnet rundt, og vi har ramt 85% af målene. Nogle af de mål, vi har ramt, skal dog lige have et ekstra pulver."

Donald Rumsfeld på pressekonference efter angrebet på Afghanistan

November

Efter i 5 år at have været underlagt et yderliggående religiøst regime, erobrer og befrier Nordalliancen hovedstaden Kabul.

2002

Januar

Bush udnævner Irak, Iran og Nordkorea til at udgøre "Ondskabens Akse"

"Irak fortsætter sine fjendtlige provokationer mod Amerika og støtter terror. Sådanne stater og deres terroristiske allierede udgør en Ondskabens Akse, som ruster sig til at true verdensfreden. Deres forsøg på at fremstille masseødelæggelsesvåben gør disse regimer til en alvorlig og voksende fare. Alle nationer bør skrive sig bag øret, at Amerika vil gøre, hvad der er nødvendigt, for at værne om vor nations sikkerhed. Jeg vil ikke tøve, mens faren vokser. Jeg vil ikke forholde mig passiv, mens truslen kommer nærmere og nærmere. Historien har kaldt Amerika og vore allierede i aktion. Vi marcherer beslutsomt fremad. Vi kender frihedens pris. Vi viser frihedens styrke. Og i denne store konflikt, mine amerikanske medborgere, vil vi se friheden sejre."

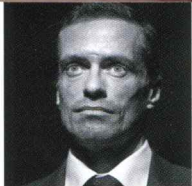
George W. Bush i tale om nationens tilstand

April

Irak suspenderer sin olieeksport i protest mod den israelske indtrængen i de palæstinensiske områder.

Bush advarer i en tale FN om, at organisationen vil blive overflødig med mindre den begynder at beskæftige sig med den "alvorlige og voksende" trussel fra Irak.

Irak erklærer under stadig voksende pres fra det internationale samfund, at det betingelsesløst vil acceptere at våbeninspektørerne vender tilbage til landet, knap fire år efter at de forlod det.

Paul Wolfowitz

Den britiske regering offentliggør et dokument, der viser Iraks våbenmuligheder og nuklearplaner. I centrum står en anklage – der senere betvivles stærkt – om at Irak i løbet af 45 min. vil kunne affyre masseødelæggelsesvåben.

Oktober

Efter to dages debat giver Kongressen med 266 stemmer mod 133, præsidenten grønt lys til at indsætte amerikanske tropper "som han finder det nødvendigt og hensigtsmæssigt".

November

FN's Sikkerhedsråd vedtager enstemmigt resolution 1441, der skitserer dannelsen af en inspektionsgruppe nedsat af FN (UNMOVIC) og det internationale atomagentur.

Det første hold af FN's våbeninspektører lander i Bagdad

December

I overensstemmelse med kravene i resolution 1441 byder Irak inspektørerne velkommen, og lover at aflevere en fuldstændig redegørelse for deres kemiske faciliteter inden 30 dage.

General Hassan Amin inviterer verdenspressen på besøg. På bordet ligger 43 bind, i alt 12.154 sider, 6 foldere og 12 CD-rom'er.

2003

Januar

USA tilbyder Saddam Hussein immunitet mod retsforfølgelse, hvis han forlader Irak.

Hans Blix (UNMOVIC) og Mohammed ElBaradei (IAEA) aflægger rapport til FN's Sikkerhedsråd vedr. fremskridtene omkring våbeninspektionerne i Irak. Rapporten kritiserer Irak for manglende samarbejde. Inspektørerne udtrykker behov for længere tid til at inspicere.

Februar

USA's udenrigsminister Colin Powell fremlægger i FN materiale fra CIA, der er "uigendrivelige og ubestridelige" og beviser, at Irak skjuler masseødelæggelsesvåben.

"Ærede kolleger; alt hvad jeg har at sige bygger på kilder; pålidelige kilder. ... Her er ikke tale om påstande.

Det vi fremlægger nu er kendsgerninger og konklusioner på grundlag af solidt efterretningsmateriale. Kilden er et øjenvidne. En irakisk kemiingeniør, som har ledet et af disse laboratorier."

Colin Powell

"Krig er altid en falliterklæring. Stillet overfor historiens udfordringer, har Frankrig altid holdt menneskehedens fane højt. I dette De Forenede Nationers tempel står vi vagt om et ideal. Vi er samvittighedens vogtere.

Det budskab kommer fra et gammelt land. Frankrig, fra et kontinent, som er mit, der ved hvad krig, besættelse og barbari er. Lad os give FN's inspektører den tid de har brug for til at løse opgaven."

Dominique de Villepin, FN's Sikkerhedsrådsmøde

Februar

Blix og ElBaradei aflægger deres anden rapport i FN's Sikkerhedsråd. De oplyser, at der til dato ikke er fundet masseødelæggelsesvåben i Irak, og at man endnu ikke er færdig med at inspicere. Af de i alt fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet støtter Frankrig, Rusland og Kina, at inspektionerne skal fortsætte. USA og Storbritannien ønsker at indlede et angreb.

Millioner af mennesker i alverdens storbyer deltager i den største anti-krigs demonstration nogensinde. Demonstranterne kræver, at inspektørerne får lov at færdiggøre deres arbejde. I New York deltager ca. 200.000.

Storbritannien, Spanien og USA fremlægger den længe ventede anden resolution, som utvetydigt tillader en militær indgriben.

Underhuset diskuterer situationen mht. Irak. 122 af Labours parlamentsmedlemmer stemmer imod regeringen. Det er til dato det største oprør mod Blairs lederskab.

Marts

Det tyrkiske parlament vedtager med et snævert flertal at nægte USA at bruge Tyrkiet som platform til en mulig invasion af Irak fra nord.

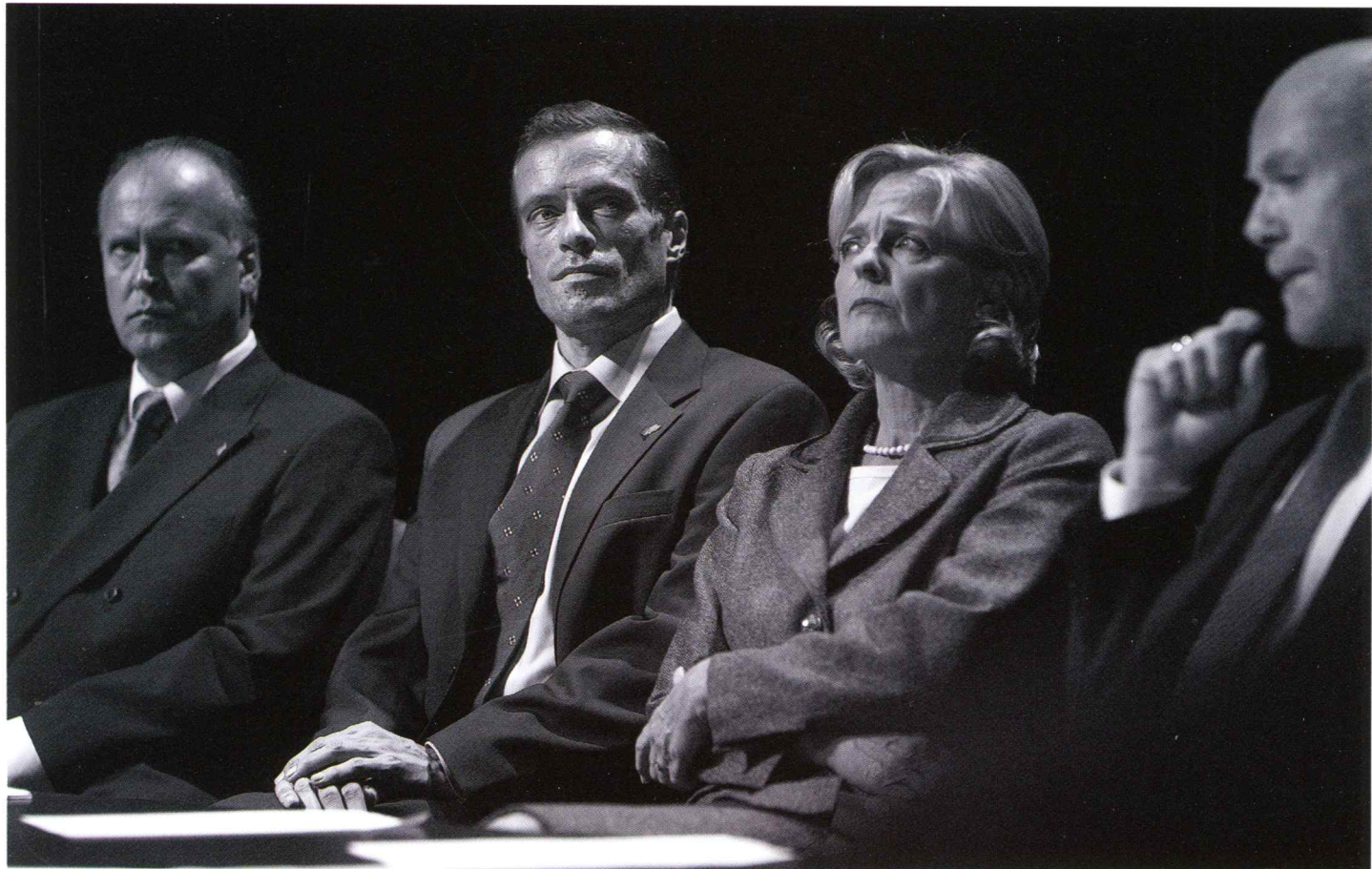
Hans Blix afgiver endnu en blandet rapport til FN.

Storbritannien foreslår, at Irak skal være afvæbnet senest 17.03 ellers vil man indlede krig.

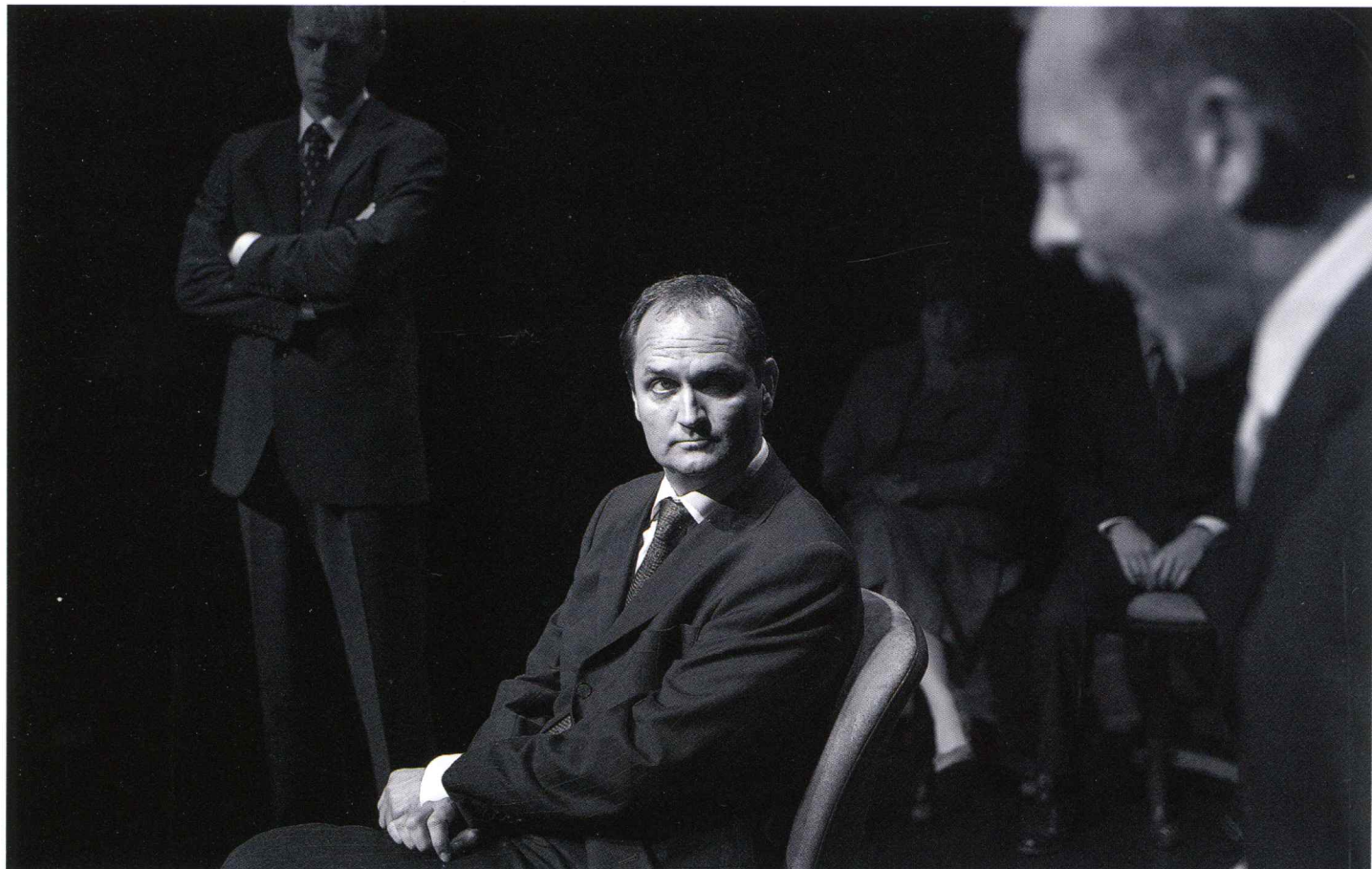
USA og Storbritannien indleder en kampagne der skal overbevise de seks ubeslutsomme medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – Guinea, Cameroun, Angola, Mexico, Chile og Pakistan - om at de skal stemme for en anden FN resolution, som tillader militær magtanvendelse imod Irak.

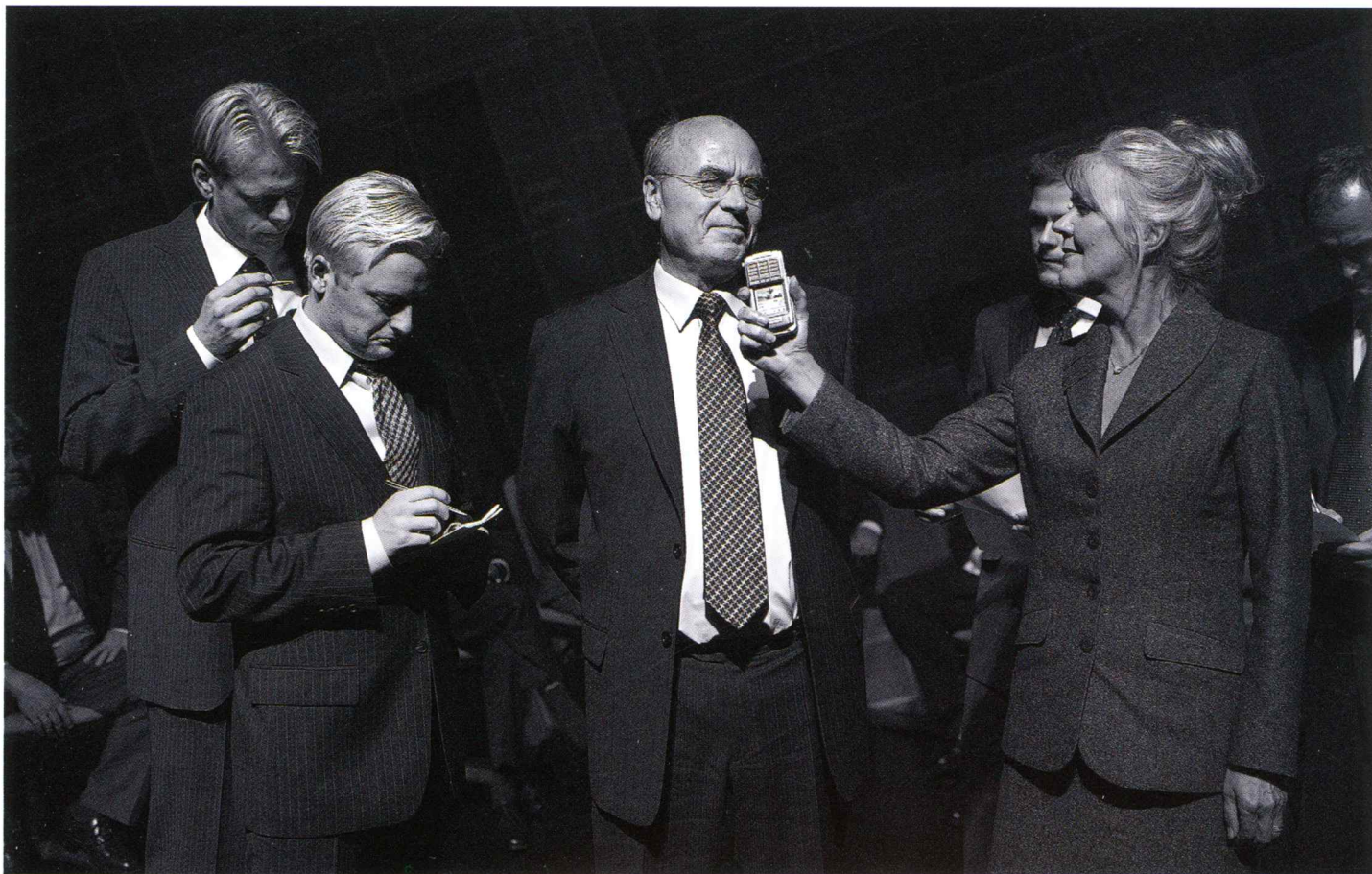
Jens Zacho Böye · Klaus Tange · Merete Voldstedlund · Lars Junggreen

Jacob Madsen · Niels Ellegaard · Anders Baggesen

Jacob Madsen · Martin Greis · Klaus Wegener · Thorbjørn Kruse · Lisbeth Gajhede · Niels Ellegaard

"I tænker på Europa som Tyskland og Frankrig. Det gør jeg ikke. Det er det gamle Europa. Tyskland og Frankrig har længe været et problem. Men se på alle de andre lande i Europa. De støtter ikke Frankrig og Tyskland i det her. De støtter De Forenede Stater."

Donald Rumsfeld, da han bliver spurgt om den europæiske modstand

Marts

Frankrigs præsident Jacques Chirac optræder i TV, hvor han øjensynligt lover, at Frankrig vil stemme nej til en anden FN resolution uanset omstændighederne. Senere benægter franskmændene denne tolkning.

FN's generalsekretær Kofi Annan advarer USA om, at det vil være i strid med FN, hvis landet angriber Irak uden Sikkerhedsrådets godkendelse.

"Wobbly Tuesday". Geoff Hoon (Englands forsvarsminister) og hans ministerie laver en plan, der muliggør at britiske tropper undgår deltagelse i en invasion af Irak. Den amerikanske forsvarsminister Donald Rumsfeld erklærer offentligt, at USA om nødvendigt vil fremrykke alene.

"Hvis de er i stand til at deltage, skal de være velkomne. Hvis ikke så klarer vi det alligevel og i så fald bliver de ikke indblandet. I hvert fald ikke i første fase."

Donald Rumsfeld

Bush, Blair og den spanske premierminister Aznar holder krigsråd på Azorerne.

Den britiske udenrigsminister Jack Straw sender et memo til Blair, hvori han foreslår, at man nøjes med politisk og moralsk støtte til en evt. invasion. Blair afviser.

Præsident Bush giver Saddam Hussein en frist på 48 timer til at forlade Irak.

Kofi Annan erklærer, at alt FN-personale skal evakueres fra Irak. Blair afholder krisemøde i Kabinettet, hvor Underhusets leder Robin Cook træder tilbage.

"Jeg kan ikke gå ind for krig, der hverken har international opbakning eller indenrigspolitisk støtte. Hvad Irak angår mener jeg, at det britiske folks holdning er rigtig. Ingen er i tvivl om, at Saddam er en brutal diktator, men de er ikke overbevist om, at han udgør en klar og aktuel trussel mod Storbritannien. Det britiske folk vil ha' at inspektionerne får en chance, og de har mistanke om, at de er ved at blive trukket ind i en krig af en amerikansk regering, der har sin helt egen dagsorden. For et år siden var vi og De Forenede Stater sammen i en koalition mod terrorismen, og den var bredere og mere varieret sammensat, end jeg nogensinde havde turdet drømme om. Historikerne vil ryste på hovedet over de diplomatiske fejlvedtagelser, som så hurtigt førte til denne mægtige alliances opløsning."

Robin Cook ved sin tilbagetræden som leder af Underhuset

Det britiske Underhus stemmer for at gå i krig – 139 af Labours parlamentsmedlemmer stemmer imod.

Folketinget førstebehandler forslaget om, at Danmark skal deltage i Irak-krigen.

20. marts kl. 03.30 dansk tid lyder luftalarmerne i Bagdad. Krigen er begyndt.

Beslutningen om at gå med i USA's krig mod Irak bliver taget af den danske regering med et snævert flertal fra Dansk Folkeparti. 61 stemmer for deltagelse i krigen, 50 imod.

Socialdemokraterne og Kristeligt Folkeparti tilslutter sig siden udformningen af det danske krigsbidrag i form af en stabiliseringsstyrke på 380 soldater, politi, læger og sygeplejersker. Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten er imod krigen hele vejen igennem.

Paul Wolfowitz forsikrer Kongressen om, at så snart Irak er erobret, vil det ikke koste USA en krone.

Den 8. november 2002 bliver resolution 1441 enstemmigt vedtaget i FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen slår fast, at Irak fortsat krænker de sikkerhedsrådsresolutioner, der blev vedtaget tilbage i 1990'erne. Det vurderes derfor, at Irak udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Ikke desto mindre giver Sikkerhedsrådet landet en sidste chance for at efterkomme de opstillede krav om nedrustning. Derudover er det et ufravigeligt krav, at Irak samarbejder betingelsesløst med våbeninspektørerne. Dernæst pålægges Irak inden for en måned at redegøre skriftligt for landets masseødelæggelsesvåben. Efterkommes kravene ikke, vil det få alvorlige konsekvenser for landet. Sikkerhedsrådet har i forbindelse med vedtagelsen af resolution 1441 også bekræftet resolution 678, der bemyndiger FN's medlemslande til om nødvendigt at anvende militærmagt for at gennemtvinge sine krav over for Irak.

Maj

Bush erklærer krigshandlingerne for afsluttede. Det militære felttog varer kun 42 dage.

"Vi har fjernet en af Al Qaedas allierede og blokeret en af terroristernes forsyningskilder. Og et er sikkert: Intet terrornetværk vil få masseødelæggelsesvåben fra det irakiske regime, for det regime eksisterer ikke mere. I de 19 måneder, som ændrede verden, har vi handlet målrettet og velovervejet og i fuld overensstemmelse med den forbrydelse, der blev begået. Alle I, alle der tilhører denne generation amerikanske soldater har fulgt historiens højeste kald. Og hvor I end går bringer I håbets budskab med jer. Et budskab der er ældgammelt, og dog altid nyt. Med profeten Esajas ord: "Til fangerne skal du sige: kom ud! – og til dem i mørket: Vær frie! (Esajas 49:9)

George W. Bush ved tale til USA's soldater efter det militære felttog

FN's Sikkerhedsråd anerkender USA og Storbritannien som besættelsesmagter.

Wolfowitz indrømmer at truslen om masseødelæggelsesvåben fra starten var blevet fremsat af noget, han kalder "bureaukratiske grunde".

"De ville absolut nå frem til den konklusion, at der var masseødelæggelsesvåben. Det var afgjort på forhånd. Ligesom med fortidens heksejagt var de overbeviste om, at de eksisterer. Hvis man ser en sort kat – jah, så er der nok en heks i nærheden.

Hans Blix 2003

September

Præsident Bush afslører, at den genopbygning som Wolfowitz sagde ville være selvfinansierende vil koste minimum 500 milliarder dkr.

Dick Cheney indrømmer, at der aldrig var beviser for, at Hussein havde skaffet sig atomvåben.

Oktober

Chefen for den amerikanske enhed, som har haft til opgave at lokalisere våbnene, indrømmer 6 måneder efter invasionen, at der stadig ikke er fundet spor af masseødelæggelsesvåben.

"Gud bød mig, at slå til mod Al Queda, og jeg slog til. Så bød han mig, at slå til mod Saddam, og det gjorde jeg."

George W. Bush

"Da krigen var slut overvejede jeg faktisk at sige undskyld. Men jeg var ikke sikker på, hvad det var jeg skulle sige undskyld for. Og i øvrigt var tidspunktet forpasset."

Tony Blair

2005

September

En plet på Powells eftermæle

Powell beklager sin Irak-tale i FN's Sikkerhedsråd

USA's tidligere udenrigsminister Colin Powell beklager i et interview med tv-stationen ABC News, sin tale i FN's Sikkerhedsråd i 2003, hvor han argumenterede for den USA-ledede krig i Irak. Powell udtaler da han bliver spurgt om, hvorvidt han føler, det har skadet hans ry: "Selvfølgelig har det det. Det er en skamlet. Det var mig, der på USA's vegne fremsatte argumenterne overfor resten af verden, og det er en plet på mit eftermæle. Det var pinefuldt dengang, og det er det stadig."

↑20↓21

USAs FORFATNING

Lars Junggreen

USA's præsident vælges ved et landsdækkende valg for en fireårig periode og kan genvælges én gang.

USA har ikke et parlamentarisk system. Præsidenten som selv vælger sin regering, har den udøvende magt.

Præsidenten er ikke afhængig af et flertal i Kongressen.

Kongressen har to kamre: Senatet og Repræsentanternes hus. Senatet består af 2 medlemmer fra hver stat, uanset statens størrelse. Senatet har et udenrigsudvalg. Vicepræsidenten er formand for senatet, og ved stemmelighed er hans stemme udslagsgivende. Repræsentanternes hus har 435 medlemmer - med repræsentanter fra hver stat, fordelt efter folketal. Delstaterne er underlagt den fælles forbundsmagt i Washington D.C.

Den lovgivende magt er formelt placeret i Kongressen, og de fleste beslutninger skal gennem begge kamre. Visse sager - som f.eks. aftaler med andre lande - skal kun godkendes i Senatet. Dog med 2/3 dels flertal.

Højesteret er den tredje magtinstans i USA, og dens rolle er her stærkere end i andre lande. De ni dommere udnævnes af præsidenten på livstid, udnævnelsen skal dog godkendes af Senatet.

Stuff Happens

Hvor der handles...

Af David Hare

Isenesættelse

Lennart Hansen

Scenografi

Jens Klastup

Oversættelse

Frank Esmann

Susanne Bernth

Lysdesign

Jonas Kongsbach

Lyddesign

Andreas A. Carlsen

Kostumiere

Jeannet Alting

FOR USA

George W. Bush

Præsident

Lars Junggreen

Laura Bush

Præsidentfrue

Anne-Vibeke Mogensen

Dick Cheney

Vicepræsident

Finn Storgaard

Colin Powell

Udenrigsminister/

Statssekretær

Jens Zachø Bøye

Condoleezza Rice

Sikkerhedspolitisk rådgiver

Merete Voldstedlund

Donald Rumsfeld

Forsvarsminister

Klaus Wegener

George Tenet

CIA chef

Søren Byder

Paul Wolfowitz

Viceforsvarsminister

Klaus Tange

Paul O'Neill

Finansminister

Jacob Madsen*

Michael Gerson

Bushs ledende taleskriver

Thorbjørn Kruse*

Mark Dayton

Senator (Demokraterne)

Marius Bjerre*

John Negroponte,

FN-ambassadør

Marius Bjerre*

David Kay

Våbeninspektionschef

Mogens Rex

Ari Fleischer

Bushs pressesekretær

Thorbjørn Kruse*

Dan Bartlett

Kommunikationschef

i Det Hvide Hus

Marius Bjerre*

Jessica Stern

Anti-terror-ekspert

Lisbeth Gajhede

Yo Yo Ma

Cellist og musikprogramvært

Søren Byder

FOR STORBRITANNIEN

Tony Blair

Premierminister

Anders Baggesen

Cherie Blair

Premierministerfrue

Lisbeth Gajhede

Jack Straw

Udenrigsminister

Peter Flyvholm

David Manning

Blairs personlige rådgiver

Martin Greis

Alastair Campbell

Blairs kommunikationschef

Jacob Madsen*

Sir Richard Dearlove

Chef for M.I.6

(Efterretningstjenesten)

Niels Ellegaard

Philip Bassett

Blairs særlige rådgiver

Peter Flyvholm

Alan Simpson

Parlamentsmedlem

(Labour)

Thorbjørn Kruse*

Jeremy Greenstock

FN-ambassadør

Thorbjørn Kruse*

Geoff Hoon

Forsvarsminister

Peter Flyvholm

Robin Cook

Formand for Underhuset

Niels Ellegaard

Trevor McDonald

TV-programvært

Niels Ellegaard

FOR FRANKRIG

Jacques Chirac

Præsident

Søren Byder

Dominique de Villepin

Udenrigsminister

Mogens Rex

Maurice Gourdault-Montagne

Chiracs talsmand

Peter Flyvholm

Jean-David Levitte

FN-ambassadør

Søren Byder

Gerard Errera

London-ambassadør

Marius Bjerre*

FOR IRAK

General Amin

Niels Ellegaard

FOR FN

Hans Blix

Våbeninspektionschef i Irak

Kim Veisgaard

Mohammed ElBaradei

Viceinspektionschef i Irak

Peter Flyvholm

Kofi Annan

Generalsekretær

Peter Flyvholm

FOR RUSLAND

Sergei Lavrov

FN ambassadør

Jacob Madsen

Igor Ivanov

Udenrigsminister

Niels Ellegaard

Synspunkter:

1. Mogens Rex

2. Niels Ellegaard

3. Lisbeth Gajhede

4. Anne-Vibeke Mogensen

5. Victor Marcussen

(*3. års-elever

fra Skuespillerskolen

v. Aarhus Teater)

Forestillingsleder

Claus Mydtskov

Sufflør

Hanne Wolff Clausen

Afvikling lyd

Andreas A. Carlsen

Afvikling lys

Knud Jacobsen

Kostumeansvarlig

Ingrid Brande

Påklæder

Lars Ryegaard

Danmarkspremiere

Aarhus Teater Scala 23.09.05

Forestillingens varighed

ca. 3 timer inkl. pause

Forlag

Nordiska Strakosch

Teaterforlaget ApS

Urpremiere

1. september 2004,

The National Theatre London

Programredaktion:

Trine Holm Thomsen

Agnete Krogh

Annemarie Lai Jensen

Foto fra afsluttende prøver

Jan Jul

Plakat & program layout

Jørn Moesgård as

Tryk

EJ Graphic A/S

Teaterchef

Madeleine Røn Juul

Teknisk Chef

Jens Ravn

Økonomichef

Ralf Rudfeld

Marketingchef

Theis Petersen

Marketing

Agnete Krogh

Barbette Møller

Morten Daugbjerg

Jan Jul

Dramaturg

Trine Holm Thomsen

Scenen

Scenemester

Knud Brodersen

Koordinator

Lars Fog

Alex Sørensen

Bjarne Skram Jensen

Karin Grouleff Christensen

Jacob Rosenberg

Jan Holm Nielsen

Jan Larsen

Jørn Olesen

Morten Lund

Ole Gade Olsen

Smedeværksted

Jens Villesen

Svend Christensen

Lars Overgaard

Snedkersal

Bent Sørensen

Erik Wisler

Jens Andersen

Malersal

Anne-Marie Kjær

Michael Odgaard Andersen

Ruth Grønborg

Søren Thiim Harder

Rekvisitafdelingen

Rekvisitør

Viggo Bay

Steen Jonassen

Skræddersal

Afdelingsleder

Jeannet Alting

Anne Catrine Breiner

Kostumier

Hanne Gissel

Conni Møldrup

Gurli Radich Johansen

Henny Andersen

Ingrid Brande

Kirsten Thomsen

Lone Frikke

Viggo Eriksen

Frisører

Afdelingsleder

Britta Høxbro

Bente Hytte Rasmussen

Ellen Margrethe Nielsen

Lis Zesach Kesje

Lyd

Tonemester

Kim Engelbrecht

Andreas A. Carlsen

Caspar Ravn

Jeppe Larris

Lys

Koordinator

Peder Jacobsen

Bo Høgh Jensen

Jesper Ahnfeldt

Jonas Kongsbach

Knud Jacobsen

Teaterteknisk elev

Ditte Marie Winther

David Hare f. 1947.
Skuespil (Urpremierer):

Slag

Hampstead 1970

The Great Exhibition

Hampstead 1972

Brassneck

(sammen med Howard Brenton)

Nottingham playhouse 1973

Knuckle

Comedy Theatre 1974

Fanshen

Hampstead 1975

Teeth 'n' Smiles

Royal Court 1975

Plenty

National Theatre 1978

A Map of the World

Adelaide Festival 1982

Pravda

(sammen med Howard Brenton)

National Theatre 1985

The Bay at Nice

National Theatre 1986

The Secret Rapture

National Theatre 1988

Racing Demon

National Theatre 1990

Murmuring Judges

National Theatre 1992

The Absence of War

National Theatre 1993

Skylight

National Theatre 1995

Aarhus Teater 96/97

Amy's View

National Theatre 1997

The Judas Kiss

Almeida Playhouse 1998

Via Dolorosa

Royal Court 1998

My Zinc Bed

Royal Court 2000

The Breath of Life

Theatre Royal, Haymarket 2002

The Permanent Way

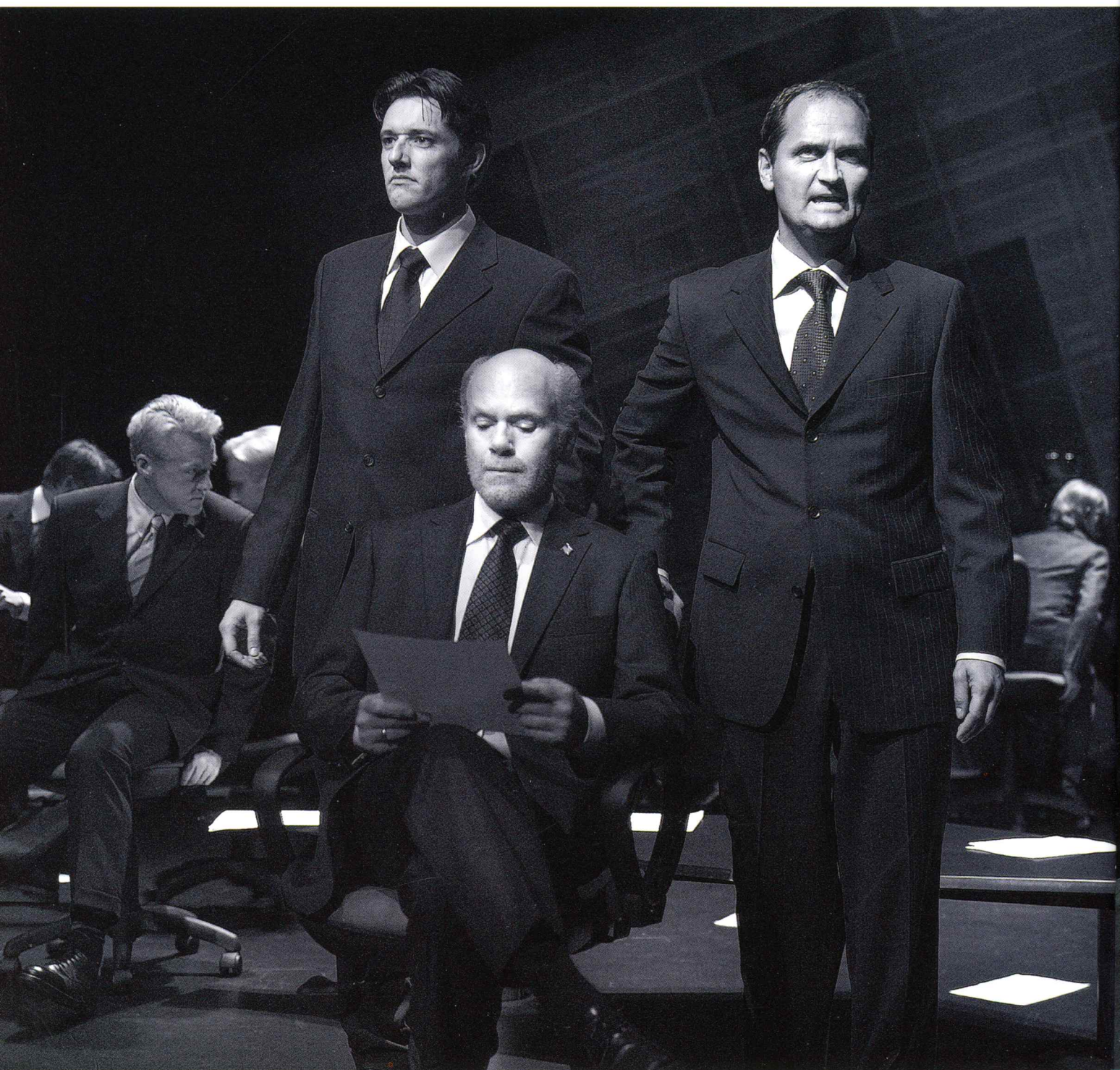
Out of Joint 2003

Stuff Happens

National Theatre 2004

David Hare har endvidere bearbejdet en række skuespil, bl.a. af Tjekhov samt skrevet TV- og filmmanuskripter. Han er prisbelønnet flere gange.

Mogens Rex · Peter Flyvholm · Lars Junggreen · Niels Ellegaard

Lennart Hansen (Isenesætter) f. 1950. Lennart Hansen er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i starten af 1970'erne og debuterede som skuespiller i forestillingen *Kohlhaas* på Svalegangen i 1973. Han har medvirket i flere forestillinger på Aarhus Teater heriblandt *De fortabte spillemænd* (1975), *Røde næser* (1987), *Richard d. III* (1992) samt gæstespillet med *Restaurant d'amour* i samarbejde med dramatikeruddannelsen (2003). Derudover har Lennart Hansen også virket som isenesætter af bl.a. *Knivskarpe Polaroider* (Aarhus Teater 2000). Herudover har han isenesat *Den forkerte side* (Vintapper Teatret, Odense 1995) og operaen *Majakovskij* (Den Fynske Opera 1997).

Jens Klasturp (Scenograf). Jens Klasturp har virket som lysdesigner siden 1976 og har arbejdet med alt lige fra klassisk teater, ballet, opera, børneteater og musicals til arkitektur og udstillinger af forskellig art. Derudover har han også virket inden for tv. Jens Klasturp har bl.a. lavet scenografier til Vintapperteatret, Den Fynske Opera, Baggård Teatret og Odense Teater – og nu altså også Aarhus Teater. Jens Klasturp er desuden leder af Yo-Yo-Creative, der bl.a. tilbyder lysdesign og scenografi.

Kim Veisgaard · Merete Voldstedlund

PENTAGON RAPPORTEN

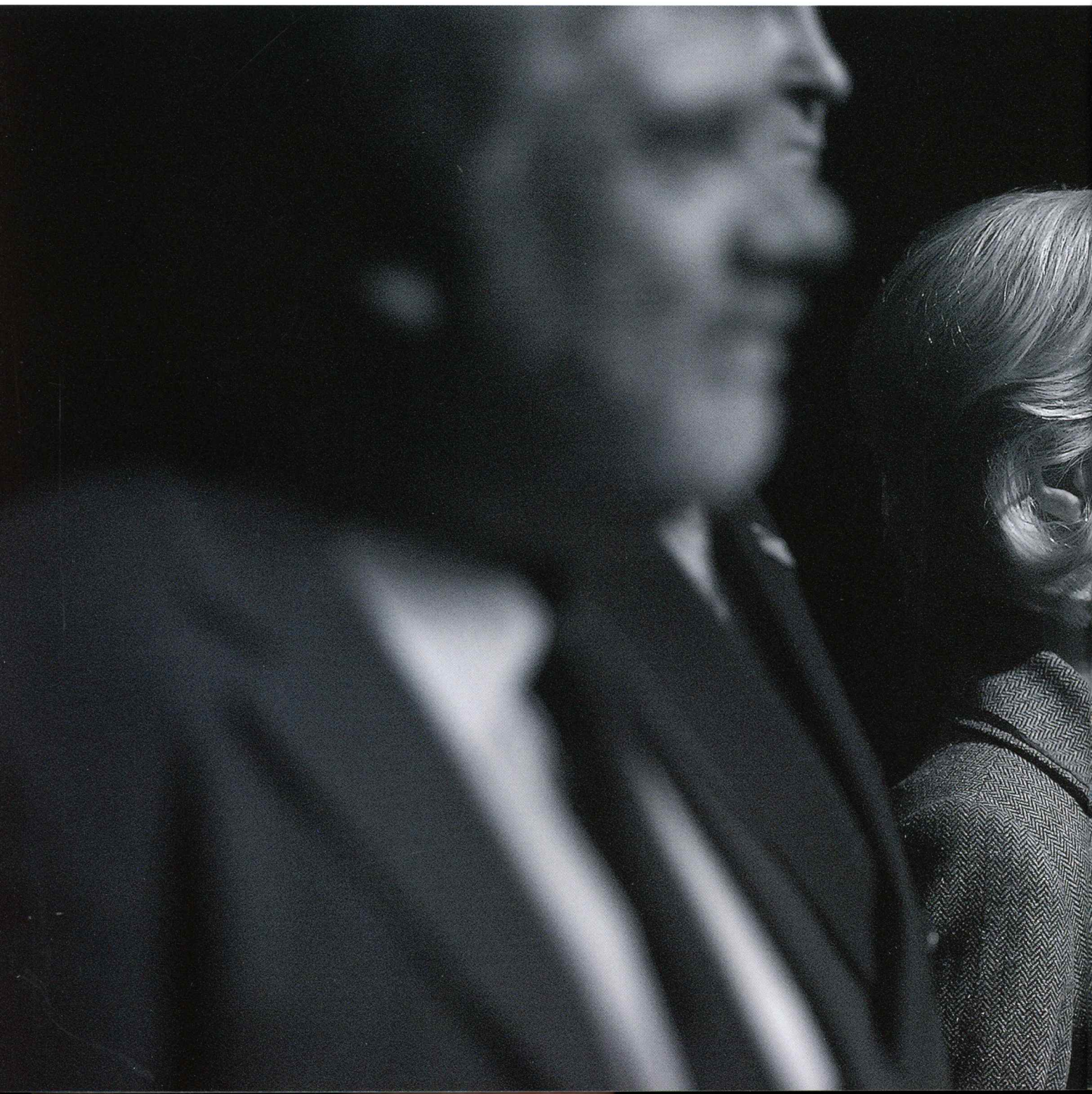
Mogens Rex · Niels Ellegaard · Merete Voldstedlund · Anne-Vibeke Mogensen · Lars Junggreen · Anders Baggesen · Lisbeth Gajhede · Martin Greis · Thorbjørn Kruse

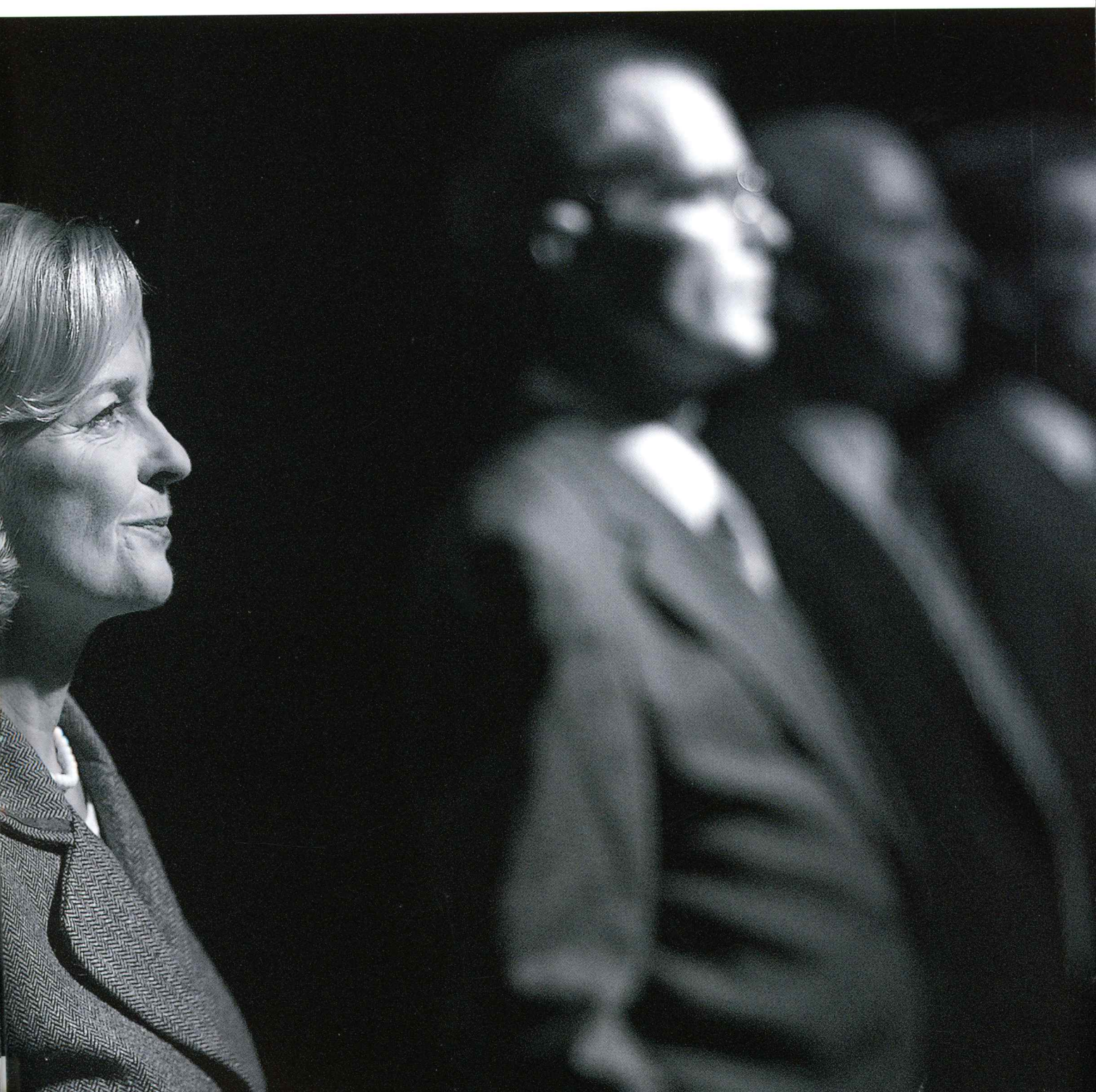
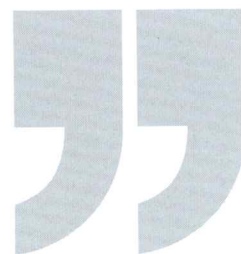
Pentagon Papers, hemmeligt amerikansk regeringsdokument i 47 bind om det militære engagement i Indokina 1945-68. Dele af rapporten blev lækket til den amerikanske presse i 1971. Derved kom det frem, at amerikanske præsidenter i årevis for Kongressen havde hemmeligholdt vigtige politiske og militære beslutninger om engagementet i Vietnam. I kølvandet herpå fulgte en række retssager, der mandede ud i en sejr for pressens ytringsfrihed og en kompromittering af Nixon-regeringen.

(Den store danske encyklopædi)

Det er formålsløst at forsøge at overbevise
et menneske om det modsatte af noget, han
aldrig er blevet overbevist om. Joanathan Swift

Vi skriver også om kulturen – HVER DAG

CHARLES – THE PRINCE - Schaufuss Balletten

Prins Charles er hovedfiguren i denne nye ballet, og udgangspunktet er en publikumsoplevelse uden sammenligning med noget, som tidligere er vist i dansemæssig sammenhæng.

Store Scene 28.09.05 & 29.09.05

MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT - Schaufuss Balletten

Nu får publikum på Aarhus Teater mulighed for at gense – og ikke mindst genhøre – forestillingen med musik af TV-2.

Store Scene 04.10.05 - 08.10.05

SLUMPRINSESSEN OG DE 7 SMALLTIME HUSTLERS

er en anderledes nyfortolkning af eventyret om ondskab og uskyld, godhed og galskab og den helt store kærlighed.

Verdenspremiere Store Scene 11.11.05 - 21.12.05

DET KOLDE BARN

Afgangsholdet fra Skuespillerskolen viser os i Det kolde barn en familie, med ønsker og drømme, lig i lasten og slet skjulte hemmelige dagsordener.

Stiklingen 28.10.05 - 19.11.05

THEREMIN - Gæstespil fra Hotel Pro Forma

Theremin er fortællingen om den russiske fysiker og opfinder Leon Theremin. Han var pioner indenfor de fysiske videnskaber i det tidlige Sovjet, og oplevede berømmelse med sit elektroakustiske instrument.

Scala 02.11.05 & 03.11.05

VERDENS ENDE

"Et meget uforglemmeligt stykke, som er skræmmende og tankevækkende identitetsteater til tiden". Sådan skrev juryen bag den Nordiske Dramatikerpris, der i 2004 blev tildelt forfatteren Astrid Saalbach for dramaet Verdens ende.

Studio 04.11.05 - 26.11.05

ELEFANT OG KROKODILLE - Corona La Balance

Gæstespil fra Corona La Balance - Statsensemble for børneteater viser en musikalsk nabostrid for fuld udblæsning for de 5 – 9-årige og deres forældre.

Stiklingen 28.11.05 - 16.12.05

STUDI@- last-minute teater på Studio

- for dig, der er teatersulten efter det uventede og det uvisse, det skøre og det skægge, det tankevækkende og det foruroligende. Vi lægger ud med Dögneren som skrives og iscenesættes af René Vase og Jannik Fuglsang.

Verdenspremiere december 2005

Billetsalg 7021 3021

aarhusteater.dk